

Møtebok for Skårer menighetsråd

Tid: Tirsdag 7. februar 2017, kl. 18.30 – 20.30

Sted: Kirkekontorene, Festplassen 1

Til stede:

Kjersti Nordberg	nestleder
Tor Einar Ljønes	medlem
Lars Peter Raknes	medlem
Siv Randi Ostrø	medlem
Sissel Blandehoel	medlem
Vidar Nergård	varamedlem
Øystein Mykestul	varamedlem
Ellen Dahlsrud	varamedlem
Tormod Westermoen	sokneprest
Geir Haavemoen	kirkeverge
Atle Sommerfeld	biskop
Endre Fyllingsnes	rådgiver
Torstein Lalim	prost

Forfall:

Rune Wennevold, Aage Tovan

Saker behandlet:

SMR 8/2017

Lørenskog, den 7. februar 2017

MØTEDATOER FREMOMER:

- 14. mars (Arbeidsutvalg 27. februar)
- 2. april – menighetens årsmøte
- 2. mai (Arbeidsutvalgsmøte 24. april)
- 13. juni – dato som holdes av til eventuelle forefallende saker
- 12. september (Arbeidsutvalg 28. august)
- 10. oktober (Arbeidsutvalg 25. september)
- 14. november (Arbeidsutvalg 30. oktober)
- 12. desember (Arbeidsutvalg 27. november)

SMR 8/2017: MØTE MED BORG BISKOP

Å være kirke i et utbyggingsområde:

Mange er innflyttere i Lørenskog og har ikke noe naturlig forhold til Skårer kirke.

Hvordan kan vi arbeide med å synliggjøre kirken som en naturlig del av lokalsamfunnet?

Bakgrunnsmateriale:

Folketallsprognosen i Skårer (ut i fra befolkningsframskriving SSB for kommunen og samme fordeling Skårer /Fjellhamar som i dag (64% og 34 %):

År	2016	2020	2030	2040	2055
Folketall Skårer	24 320	26 860	33 312	37 126	43 102

Biskopen utfordret Skårer menighet på å tilknytte seg den informasjonen Lørenskog kommune selv distribuerer til innflyttere. Langt de fleste kommuner i Norge har et system for dette. Kirkevergen sjekker opp om det er utviklet planverk på dette i Lørenskog.

Om det ikke er utviklet noe system i kommunal regi, så bør kirken utvikle sitt eget. Medlemsregisteret er her et godt og nyttig verktøy som kan tas i bruk.

Videre går det an å tenke oppsøkende virksomhet. Besøktjeneste rettet mot familier som nylig har flyttet inn og familier med nyfødte er et eksempel. Det gir god synlighet, og man når viktige målgrupper for kirken.

Kirken må også bli flinkere til å kommunisere. Vi må synliggjøre hva vi driver med og hvilke tilbud vi har for befolkningen. Det er ikke like naturlig som tidligere at folk i egen regi oppsøker kirken for å se hva vi kan tilby. Det er en del mennesker som har misoppfatninger om hva kirken driver med fordi de ikke er informerte. Vi må ha tro på de vi holder på med. Fremsnakke dette, ha motet til å markedsføre våre tilbud.

Videre bør kirken i Lørenskog benytte middelalderkirken Lørenskog kirke, som er en sterk og tydelig identitetsmarkør i lokalsamfunnet. At dette og er en Laurentiuskirke er også noe som med fordel kan markeres, det er en historie bak dette som er identitetsstyrkende som kirken bør ha et eierskapsforhold til.

Kirken i Lørenskog gjør et svært godt og viktig arbeid rettet mot barn og ungdom. Dette kan benyttes til å selge inn et prosjekt som sentrumsnær kirke ved Lørenskog Hus. Jamfør prosessene for å reise nye kirker på Jessheim og i Nittedal.

Diakoni i det flerkulturelle samfunn:

Vi vet at det bor en stor andel flerkulturelle og innvandrere i vår menighet. Mange trenger og søker fellesskap og enkelte søker til kirken.

Hvordan kan vi være folkekirke og skape et inkluderende fellesskap også for dem?

Skårer menighet ble utfordret på så se an de forskjellige gruppene og hvilke behov de har for å møte disse på best mulig måte. Arbeidsinnvandrere er en helt annen gruppe mennesker enn flyktninger i en slik sammenheng. Flyktninger med kristen bakgrunn og de med ikke-kristen bakgrunn har og behov som er svært forskjellige og som må møtes på forskjellig vis.

Å etablere samhandlingsarenaer og relasjoner med andre religiøse grupper i menigheten er en vei å gå. Dialogforum er en arena, men konkrete tiltak man samarbeider om er vel så viktige. Det er eksempler på at fasteaksjonen til Kirkens Nødhjelp benyttes som et slikt samarbeidstiltak for kristne og ikke-kristne religiøse enheter.

En av kirkens oppgaver i et flerkulturelt samfunn vil være å påse at kommunen oppfyller sine forpliktelser overfor målgruppene, og da kanskje især de med flyktningstatus. Det må bli politisk umulig å ikke oppfylle disse.

Man må heller ikke glemme andre diakonale forpliktelser. Å bistå demente og deres familier med et tiltak som aktivitetsvenn kan nevnes som et eksempel. Der har mange kommuner gode samarbeid med frivillige organisasjoner, inklusive kirken. Det er generelt sett viktig at kirken er der behovene er og hvor disse er kjent. Kommuneplaner er gode verktøy for å identifisere områder og behov hvor kirken kan gå inn. Det er og enkelte eksempler på at dette kan utløse finansiell støtte til stillinger spisset inn mot å dekke eksisterende kommunale behov.

Tallmateriale fra Kommuneplanen i Lørenskog synliggjør flere demografiske områder hvor det er potensielt behov for diakonale og andre kirkelige tjenester. 24% av barn lever i lavinntektsfamilier, 3700 personer er i kontakt med psykisk helsevern, 19% av ungdommene opplever seg ensomme, kulturforbruket i befolkningen er lavere enn gjennomsnittet – da iberegnet kulturforbruk med andre geografiske lokasjoner, kun 37% av innvandrerne deltok i siste valg, 34% av befolkningen er involvert i frivillig arbeid.

Kirken kan skape oppmerksomhet om den kompetansen vi besitter på å håndtere diakonale utfordringer gjennom bruk av sosiale medier, som kan være et nyttig innsalgspunkt også overfor næringslivet. Salg av tjenester fra kirken til næringslivet er noe man bør vurdere, det kan skaffe kirken viktig finansiering lokalt.

Per i dag er det ikke realiserbare midler i Borg bispedømme til ytterligere styrking av diakonien i Skårer menighet. Sist det var midler tilgjengelige ble disse prioritert mot kommuner hvor det ikke var diakonale ressurser inne, og det vil ikke komme noen fremtidig økning av disse midlene fra statlig hold.

Dåpstallene er synkende:

Dåpen er medlemskriteriet i kirken. Men vi er ikke lenger en homogen kultur av dømte. Hvordan kan vi være kirke for alle, også de ikke-dømte? –Skal vi bruke tid og ressurser på dem?

Dåp er en hovedsatsning i Den norske Kirke, og har vært det i de siste 3-4 årene. Dette er en problemstilling man må ha fokus på. Skårer menighet har per i dag en langt lavere oppslutning om dåp enn i sammenliknbare sogn. Vi må invitere til dåp, og det er fint at Skårer menighet nå har begynt med dette. Vi må kunne argumentere for hvorfor dåp er rett og viktig, at det er en grunnleggende livshandling. Folk må få muligheten til å melde inn dåp elektronisk, og vi må gi folk muligheten til å ha dåp når de selv ønsker det, i så stor grad som praktisk mulig. Dåpsgudstjenester på lørdager er et eksempel på et tilbud som med fordel kan vurderes. Likeledes dåp på ettermiddag eller kveldstid på søndag eller kanskje også i uken.

En problemstilling i begge sogn i Lørenskog er den teologiske misforståelsen om at man døpes inn i menigheten. Man døpes inn i Den norske Kirke. Det er selvsagt hyggelig å bli en del av et menighetsfelleskap, men det viktige med dåpen er tilknytningen til den norske kirke. Uten den tilknytningen kan vi heller ikke følge opp disse barna og disse familiene slik vi ønsker.

Lørenskog kirke er et smykke og en veldig sterk identitetsbærer og –markør i kommunen. Det bygget bør brukes for alt det er verdt, også i forhold til dåp og dåpsgudstjenester.

Man ser ellers at økningen i nattverdsøkningen ofte er forbundet med oppslutningen om dåp, at det i dag er mer naturlig også for dåpsfolk å ta del i nattverden. Kirken har lyktes med å bygge ned terskelen for å gå til nattverd.

Relatert til dette er det et forhold som begge menigheter med fordel kan se litt på: Om lag ¼ av befolkningen i Lørenskog oppgir at de ikke har tilknytning til et tros- eller livssynsfunn. Hva er årsaken/e til dette?

Gravferdstall:

Antall gravferdshandlinger ut ifra prognosen som kommunen nå bruker. Tabellen under er en prognose korrigert for synkende medlemsandel ut i fra befolknings sammensetningen:

Prognose Kirkelige gravferdshandlinger

År	2016	2030	2040	2050
Antall	127	225	242	268
Pr prest (3)	42	75	80	114

Det ble ikke tid til å samtale nærmere rundt denne saken. Biskopen merket seg tallmaterialet.